

2. Ska artiklarna 20 och 21 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för att EU-medlemsstaten Nederländerna upphör att betala ut studiemedel för studier vid en läroanstalt i de utomeuropeiska länderna och områdena (Curaçao) — som den studerande hade rätt till eftersom hennes far arbetade som gränsarbetare — på grund av att den studerande inte uppfyller det för varje unionsmedborgare, däribland landets egna medborgare, gällande villkoret att under minst tre av de sex år som närmast föregick hennes inskrivning på utbildningen ha varit bosatt i Nederländerna?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 1 juli 2013 — Ordre des architectes mot État belge

(Mål C-365/13)

(2013/C 274/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ordre des architectes

Svarande: État belge

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 21 och 49 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, enligt vilka varje medlemsstat är skyldig att tillerkänna innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som avses i dessa artiklar tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat, tolkas på så sätt att det inte är tillåtet för en medlemsstat att kräva att en innehavare av ett bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som uppfyller kraven i artikel 46 i direktiv 2005/36 eller av ett utbildningsbevis som avses i artikel 49.1 i det direktivet dessutom, för att kunna registreras som medlem i arkitektsamfundet, ska uppfylla krav avseende yrkespraktik eller erfarenhet som motsvarar

de krav som innehavarna av examensbevis i arkitektur som har utfärdats i den medlemsstaten ska uppfylla efter det att examensbevisen har erhållits?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 3 juli 2013 — Harald Kolassa mot Barclays Bank PLC

(Mål C-375/13)

(2013/C 274/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Harald Kolassa

Svarande: Barclays Bank PLC

Tolkningsfrågor

A. (Artikel 15.1 i förordning (EG) nr 44/2001 (¹) (Bryssel I)):

1. Ska formuleringen "Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten ... bestämmelserna i detta avsnitt" i artikel 15.1 i förordning nr 44/2001 tolkas så,
 - 1.1 att en kärande, som i egenskap av konsument på sekundärmarknaden förvärvat ett innehavarskulddebrev och nu med stöd av lånevillkoren ställer krav mot emittenten av värdepappret på grund av åsidosättande av den i ansvarsbestämmelserna i prospektet reglerade informations- och kontrollplikten, kan åberopa denna behörighetsbestämmelse, när han eller hon genom ett derivativt fång har förvärvat värdepappret från tredje part har trätt i den ursprungliga lånetecknarens ställe i avtalsförhållandet med emittenten?
 - 1.2 Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, kan käranden då också åberopa ovannämnda behörighetsbestämmelse i artikel 15 i förordning nr 44/2001 när den

tredje part från vilken kändanden förvärvat innehavarskuldebrevet först köpt detta för ändamål som kan anses ligga innanför dennes affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, och kändanden alltså förvärvat värdepappret av en icke-konsument?

1.3 Om frågorna 1.1 och 1.2 ska besvaras jakande, kan kändanden då också åberopa ovannämnda behörighetsbestämmelse i artikel 15 i förordning nr 44/2001 när vederbörande själv inte är innehavare av skuldebrevet utan den tredje parten, som inte är konsument, vilken fått i uppdrag att införskaffa värdepappret och att i eget namn och i enlighet med överenskommelse hålla värdepappret för kändandens räkning, och kändanden enbart har en obligationsrättslig rätt att få ut detta värdepapper?

2. Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, är då en domstol, som har att pröva avtalsrättsliga krav som grundar sig på ett förvärv av ett lån, också behörig, med stöd av artikel 15.1 i förordning nr 44/2001, att pröva ett skadeståndskrav utanför avtalsförhållanden som uppstått i samband med samma förvärv av lån?

B. (Artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 (Bryssel I)):

1. Ska formuleringen "om talan avser avtal" i artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 tolkas så,

1.1 att en kändande, som på sekundärmarknaden förvärvat ett innehavarskuldebrev och nu med stöd av lånevillkoren ställer krav mot emittenten av värdepappret på grund av åsidosättande av den i ansvarsbestämmelserna i prospektet reglerade informations- och kontrollplikten, kan åberopa denna behörighetsbestämmelse när han eller hon genom ett derivativt fång har förvärvat värdepappret från tredje part har trätt i den ursprungliga lånetecknarens ställe i avtalsförhållandet med emittenten?

1.2 Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, kan kändanden då också åberopa ovannämnda behörighetsbestämmelse i artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 när vederbörande själv inte är innehavare av skuldebrevet utan den tredje parten, vilken fått i uppdrag att införskaffa värdepappret och att i eget namn och i enlighet med överenskommelse hålla värdepappret för kändandens räkning, och kändanden enbart har en obligationsrättslig rätt att få ut detta värdepapper?

2. Om fråga 1.1 ska besvaras jakande, är då en domstol, som har att pröva avtalsrättsliga krav som grundar sig på ett förvärv av ett lån, också behörig, med stöd av

artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001, att pröva ett skadeståndskrav utanför avtalsförhållanden som uppstått i samband med samma förvärv av lån?

C. (Artikel 5.3 i förordning nr 44/2001 (Bryssel I)):

1. Omfattar "skadestånd utanför avtalsförhållanden", i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 44/2001, både kapitalmarknadsrättsliga krav som uppkommer i samband med ansvaret i enlighet med prospektet och krav som uppkommer på grund av åsidosättande av skydds- och informationsplikten i samband med emission av innehavarskuldebrev?

1.1 Om fråga 1 ska besvaras jakande, gäller då detta också när en person, som själv inte är innehavare av skuldebrevet utan enbart har en obligationsrättslig rätt gentemot den innehavare som håller värdepappren för den förstnämnde personens räkning, gör gällande dessa krav mot emittenten?

2. Ska formuleringen "den ort där skadan inträffade eller kan inträffa", i artikel 5.3 i förordning nr 44/2001, tolkas så, att den ort där skadan inträffade, när ett värdepapper har förvärvats på grund av avsiktligt felaktig information,

2.1 är den ort där den skadelidande har sitt hemvist och huvuddelen av sin förmögenhet?

2.2 Om fråga 2.1 ska besvaras jakande, gäller då detta också när köpeavtalet och överföringen av värdet kan hävas fram till och med att transaktionen genomförs och nämnda transaktion genomfördes i en annan medlemsstat en viss tid efter att pengarna lämnat den skadelidandes konto?

D. Prövning av behörighetsfrågan, dubbelt relevanta omständigheter

1. Ska den nationella domstolen inom ramen för prövningen av behörighetsfrågan enligt artiklarna 25 och 26 i förordning nr 44/2001 inleda ett detaljerat bevisförande avseende tvistiga omständigheter som är relevanta såväl för den ifrågavarande behörigheten som för avgörandet av huruvida de åberopade kraven kan ställas ("dubbel relevans"), eller ska domstolen i behörighetsfrågan utgå från att kändandens uppgifter är korrekta?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 12, 2001, s. 1).